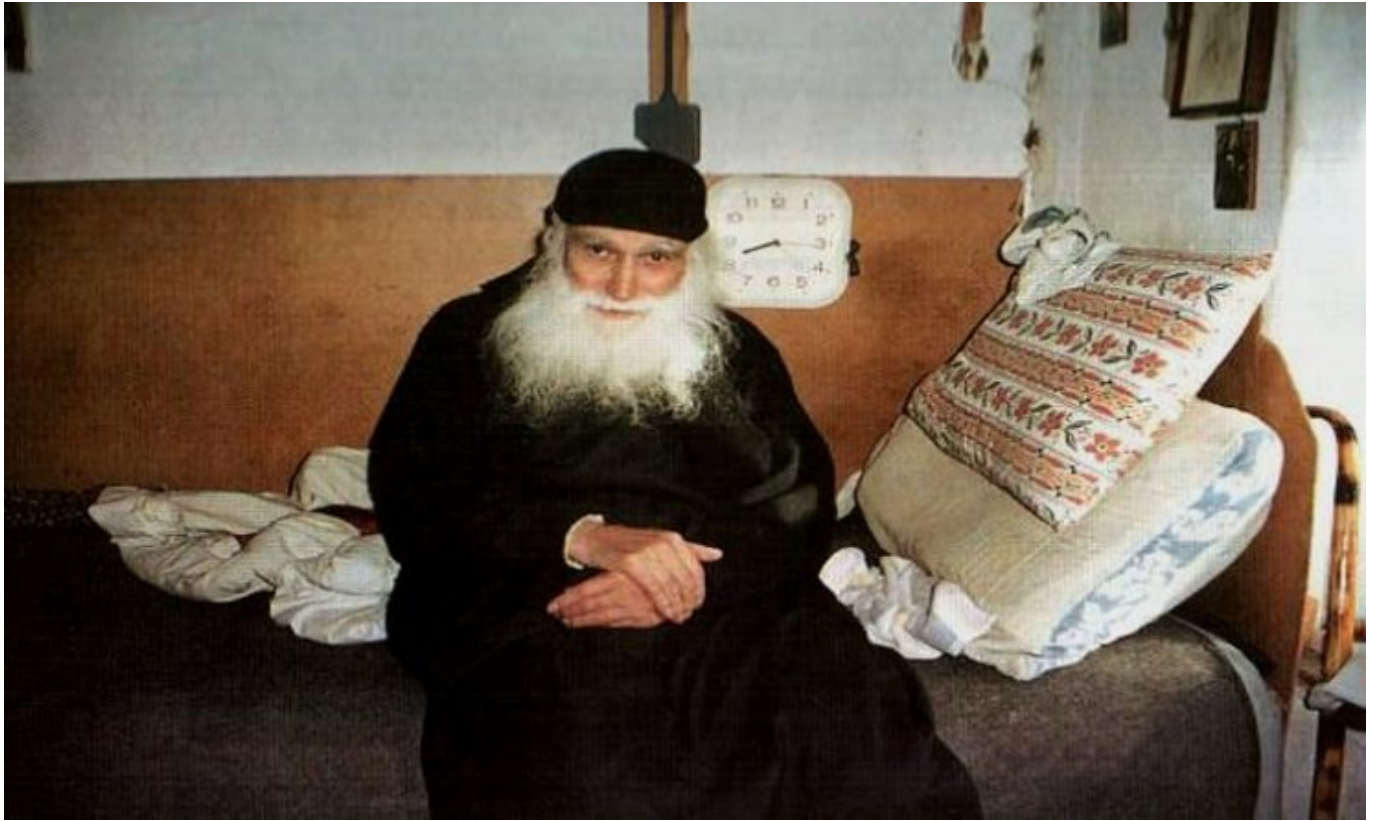

Ξέρετε πως ήμουν όταν ήμουν υποτακτικός; Ήμουν αετός!

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Ὁ υποτακτικὸς εἶναι βασιλιάς, δὲν ἐλέγχεται.

Ξέρετε πῶς ήμουνα τότε, ὅταν ήμουν υποτακτικός; Ήμουν αετός!

Ὁ υποτακτικὸς δὲν ἔχει λογοθέσιο, δὲν ἔχει τελώνια, διότι ἔχει τὸ μητρώο του λευκό, δὲν μποροῦν νὰ σὲ πιάσουν οἱ δαίμονες· ἐννοῶ, ὅταν κάνεις ὑπακοή.

Γιατὶ μᾶς εἶπε κι ἓνα λόγο ὁ Γέροντας: «Ἄν δὲν γίνεις καλὸς υποτακτικός, καλύτερα νὰ μὴ γινόσουν καλόγερος»! Βαρὺς ὁ λόγος ἀλλὰ τὴν ἀλήθεια λέει.

Ὁ ἅγιος Δοσίθεος πόσα χρόνια ἔκανε; Ἡ τρία ἢ τέσσερα χρόνια ἔκανε, ἀλλὰ τί υποτακτικὸς ἦτανε! Καὶ ἀγίασε! Καὶ ὅταν ζήτησε ἀπὸ τὸν Μέγα Βαρσανούφιο: «Γέροντα, ἀπόλυσέ με, δὲν μπορῶ» (πέθανε φθισικός), τοῦ λέει: «Ὑπαγε, τέκνον, ἐν εἰρήνῃ, παραστηθι τῇ Ἀγίᾳ Τριάδι καὶ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν».

Τὸ ἄκουσαν οἱ ἄλλοι Γεροντάδες. Λένε: «Καλὰ τί ἔκανε αὐτός; Αὐτὸς στὴν ἀκολουθία, στὴ μισὴ ἀκολουθία ἐρχότανε».

Κι ὅταν κατόπιν πῆγε ἓνας ἄλλος Γέροντας σ' αὐτὸ τὸ μοναστήρι, τοῦ Ἁγίου Σερίδου τὸ μοναστήρι, καὶ παρεκάλεσε τὸν Θεὸ νὰ δείξει τοὺς ἁγίους, οἱ ὁποῖοι ἁγίασαν σ' αὐτὸ τὸ μοναστήρι. Κι ὅλους τοὺς εἶδε.

– Μὰ εἶδα, πατέρες, εἶδα κι ἓναν νεώτερο, λέει.

– Πῶς τὸν λέν;

– Δὲν ξέρω, δὲν τὸν ρώτησα.

– Πὲς τὰ χαρακτηριστικά.

– Ἔτσι κι ἔτσι.

– Ἄ, ὁ Δοσίθεος εἶναι!

Βλέπετε λοιπόν; Ἀλλὰ τί ὑπακοὴ ἔκανε αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος!

Ὁ ὑποτακτικὸς δὲν φοβᾶται Θεό, ὅχι ὅτι εἶναι ἀθεόφοβος, ὅχι· «ἡ πολλὴ ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸ φόβο» (Α΄ Ἰω. 4,18).

Παλαιὰ ὁ πάτερ-Μ. ἦρθε στὸ σπίτι μας καὶ ἔκτισε ἓνα τειχάκι ἀπὸ τοῦβλα μικρό, καὶ μετὰ φύσηξε ἓνας πολὺ δυνατὸς ἀέρας. Ξαναῆρθε ἀργότερα στὸ σπίτι μας καί, δὲν ξέρω, ἠθέλησε νὰ χαριεντισθεῖ μὲ μένα. Καὶ μοῦ λέει: «Πῶς αὐτὸ τὸ ντουβάρι δὲν ἔπese;» Τοῦ λέω: «Νὰ σοῦ πῶ. Ὅταν ἔφυγες ἐσύ, ἐπῆγα ἐγὼ καὶ τὸ εὐλόγησα καὶ εἶπα, ἡ εὐχὴ τοῦ Γέροντός σου, καὶ αὐτὸ τὸ στερέωσε· εἰδάλλως ἐσὺ δὲν ἀξίζεις τίποτα».

Ἀλλὰ δὲν εἶναι αὐτό. Τὸ ἱστορικὸ φανερώνει, νὰ ποῦμε, ὅτι, ὅταν ἄκουσε τὸ ὄνομα τοῦ Γέροντά του, ἄστραψε τὸ πρόσωπό του, ἔλαμψε. Καὶ λέω, ὅντως αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι εἶναι ὅντως ὑποτακτικοί.

Αὐτὸς ὁ ὁποῖος κάνει ὑπακοή, αὐτὸς βραβεύεται, αὐτὸς ἀμείβεται, αὐτὸς στεφανώνεται. Καὶ ὁ πρῶτος (ὁ ἐντελλόμενος) βέβαια, ἀλλὰ περισσότερο ὁ ὑποτακτικὸς.

Διότι ὁ ὑποτακτικὸς εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Χριστός, μιμεῖται τὸν Χριστόν.

ΑΓΙΟΣ ΕΦΡΑΙΜ ΚΑΤΟΥΝΑΚΙΩΤΗΣ